

Anschrift und Gruß

¹Jakobus, ein Knecht Gottes und des HERRN Jesus Christus, an die zwölf Stämme in der Zerstreuung, Gruß zuvor!

Anfechtungen im Glauben schaffen Geduld

²Meine lieben Brüder, erachtet es für lauter Freude, wenn ihr in mancherlei Anfechtungen fallt,³ und wisst, dass euer Glaube, wenn er rechtschaffen ist, Geduld wirkt.⁴ Die Geduld aber soll ihr Werk tun bis ans Ende, damit ihr vollkommen und vollendet seid und keinen Mangel habt.⁵ Wenn es aber jemanden unter euch an Weisheit mangelt, so bitte er Gott, der jedermann gern gibt und nicht schilt, so wird sie ihm gegeben werden.⁶ Er bitte aber im Glauben und zweifle nicht; denn wer zweifelt, der ist wie die Meereswoge, die vom Winde getrieben und bewegt wird.⁷ Solch ein Mensch denke nicht, dass er etwas von dem HERRN empfangen werde.⁸ Ein Zweifler ist unbeständig auf allen seinen Wegen.⁹ Ein Bruder aber, der niedrig ist, rühme sich seiner Höhe;¹⁰ und der da reich ist, rühme sich seiner Niedrigkeit, denn wie eine Blume des Grases wird er vergehen.¹¹ Die Sonne geht auf mit ihrer Hitze, und das Gras verwelkt, und seine Blume fällt ab, und seine schöne Gestalt verdirbt: so wird auch der Reiche auf seinen Wegen verwelken.¹² Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet; denn nachdem er bewährt ist, wird er die Krone des Lebens empfangen, die Gott verheißen hat denen, die ihn lieb haben.

¹³Niemand sage, wenn er versucht wird, dass er von Gott versucht werde. Denn Gott kann nicht versucht werden zum

¹یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

²ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.⁴ لکن صبر را عمل تام خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است.⁹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،¹⁰ و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است.¹¹ از آترو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همینطور شخص دولتمند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.¹² خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبّان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.¹⁴ لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشند، و فریفته می‌سازد.¹⁵ پس شهوت آستن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌گردش نیست.¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان

¹⁹بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد،²⁰ زیرا

Bösen, und er selbst versucht niemand.¹⁴ Sondern ein jeder wird versucht, wenn er von seiner eigenen Begierde gereizt und gelockt wird.¹⁵ Danach, wenn die Begierde empfangen hat, gebiert sie die Sünde; die Sünde aber, wenn sie vollendet ist, gebiert den Tod.¹⁶ Irrt euch nicht, meine lieben Brüder.¹⁷ Alle gute Gabe und alle vollkommene Gabe kommt von oben herab, von dem Vater des Lichts, bei dem keine Veränderung ist noch Wechsel des Lichtes und der Finsternis.¹⁸ Er hat uns geboren nach seinem Willen durch das Wort der Wahrheit, damit wir Erstlinge seiner Geschöpfe sind.

Zuhörer und Täter

¹⁹ Darum, meine lieben Brüder, ein jeglicher Mensch sei schnell zum Hören, aber langsam zum Reden und langsam zum Zorn.²⁰ Denn des Menschen Zorn tut nicht, was vor Gott recht ist.²¹ Darum so legt ab alle Unsauberkeit und alle Bosheit und nehmt das Wort an mit Sanftmut, das in euch gepflanzt ist, und die Kraft hat, eure Seelen selig zu machen.²² Seid aber Täter des Wortes und nicht Hörer allein, wodurch ihr euch sonst selbst betrügt.²³ Denn wenn jemand ein Hörer des Wortes ist und nicht ein Täter, der gleicht einem Mann, der sein leibliches Angesicht im Spiegel beschaut;²⁴ nachdem er sich aber beschaut hat, geht er weg und vergisst sofort, wie er aussah.²⁵ Wer aber durchschaut in das vollkommene Gesetz der Freiheit und darin beharrt und ist nicht ein vergesslicher Hörer, sondern ein Täter, der wird in seinem Tun selig sein.²⁶ Wenn jemand unter euch denkt, er

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر نجاست و افزونیِ شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد.²² لکن کنندگانِ کلام باشید نه فقط شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می‌نگرد:²⁴ زیرا خود را نگرست و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد، بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد کنند، و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.

diene Gott, und hält seine Zunge nicht im Zaum, sondern täuscht sein Herz, dessen Gottesdienst ist wertlos.²⁷ Ein reiner unbefleckter Gottesdienst vor Gott dem Vater ist der: Die Waisen und Witwen in ihrer Trübsal besuchen und sich von der Welt unbefleckt halten.